

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (treće vijeće)

27. veljače 2014.*

„Žalba – Uredba (EZ) br. 1049/2001 – Pristup dokumentima institucija – Dokumenti u vezi s postupkom o primjeni članka 81. UEZ-a – Uredbe (EZ) br. 1/2003 i (EZ) br. 773/2004 – Uskraćivanje pristupa – Izuzeća u svezi sa zaštitom svrhe istraga, komercijalnih interesa i procesa odlučivanja institucija – Obveza predmetne institucije da provede konkretno i pojedinačno ispitivanje sadržaja dokumenata obuhvaćenih zahtjevom za pristup dokumentima“

U predmetu C-365/12 P,

povodom žalbe na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije, podnesene 31. srpnja 2012.,

Europska komisija, koju zastupaju B. Smulders kao i P. Costa de Oliveira i A. Antoniadis, u svojstvu agenata, s izabranom adresom za dostavu u Luxembourg, u

žalitelj,

druge stranke u postupku su:

EnBW Energie Baden-Württemberg AG, sa sjedištem u Karlsruheu (Njemačka), koji zastupaju A. Hahn i A. Bach, *Rechtsanwälte*,

tužitelj u prvostupanjskom postupku,

Kraljevina Švedska, koju zastupa C. Meyer-Seitz, u svojstvu agenta,

Siemens AG, sa sjedištem u Berlinu (Njemačka) i u Münchenu (Njemačka), koji zastupaju I. Brinker, C. Steinle i M. Holm-Hadulla, *Rechtsanwälte*,

ABB Ltd, sa sjedištem u Zürichu (Švicarska), koji zastupaju J. Lawrence, *solicitor*, kao i H. Bergmann i A. Huttenlauch, *Rechtsanwälte*,

intervenijenti u prvostupanjskom postupku,

SUD (treće vijeće),

u sastavu: M. Ilešič, predsjednik vijeća, C. G. Fernlund, A. Ó Caoimh (izvjestitelj), C. Toader i E. Jarašiūnas, suci,

nezavisni odvjetnik: P. Cruz Villalón,

tajnik: M. Aleksejev, administrator,

* Jezik postupka: njemački.

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 13. lipnja 2013.,
saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 3. listopada 2013.,
donosi sljedeću

Presudu

- 1 Svojom žalbom Europska komisija zahtijeva ukidanje presude Općeg suda Europske unije od 22. svibnja 2012., EnBW Energie Baden-Württemberg/Komisija (T-344/08, u daljnjem tekstu: pobijana presuda), kojom je taj sud poništio odluku Komisije SG. E.3/MV/psi D (2008) 4931 od 16. lipnja 2008. kojom se odbija zahtjev EnBW Energie Baden-Württemberg AG (u daljnjem tekstu: EnBW) za pristup spisu postupka COMP/F/38.899 – Plinom izolirana sklopna postrojenja (u daljnjem tekstu: sporna odluka).

Pravni okvir

- 2 Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, str. 43.) [neslužbeni prijevod] određuje načela, uvjete i ograničenja prava pristupa dokumentima tih institucija.
- 3 Članak 4. te uredbe, pod naslovom „Izuzeća“, glasi:

„[...]

2. Institucije moraju uskratiti pristup dokumentu kad njegovo otkrivanje ugrožava zaštitu:

- komercijalnih interesa fizičke ili pravne osobe, uključujući intelektualno vlasništvo,
- sudskog postupka i pravnog savjeta,
- svrhe nadzora, istraga ili revizije,

osim ako za njegovo otkrivanje ne postoji prevladavajući javni interes.

3. Pristup dokumentu koji je sastavila institucija za internu uporabu ili koji je institucija zaprimila, a koji se odnosi na pitanje o kojem nije odlučivala, odbija se kad bi njegovo otkrivanje ozbiljno ugrozilo proces odlučivanja institucije, osim ako za njegovo otkrivanje ne postoji prevladavajući javni interes.

Pristup dokumentu koji sadrži mišljenja za internu uporabu kao dio rasprava i preliminarnih konzultacija u dotičnoj instituciji odbija se čak i nakon što je odluka donesena ako njegovo otkrivanje može ozbiljno ugroziti proces odlučivanja institucije, osim ako za njegovo otkrivanje ne postoji prevladavajući javni interes.

[...]

6. Ako su izuzećima obuhvaćeni samo dijelovi traženog dokumenta, preostali se dijelovi dokumenta objavljuju.

7. Izuzeća utvrđena stavcima 1. do 3. primjenjuju se samo za razdoblje tijekom kojega je zaštita opravdana na temelju sadržaja dokumenta. Izuzeća se mogu primijeniti za razdoblje od najviše 30 godina. U slučaju dokumenata obuhvaćenih izuzećima koja se odnose na privatnost ili komercijalne interese te u slučaju osjetljivih dokumenata izuzeća se mogu, ako je to potrebno, primjenjivati i nakon tog razdoblja.“

4 Uredba Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima [81. UEZ-a] i [82. UEZ-a] (SL 2003, L 1, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 165.) određuje istražne ovlasti Komisije u člancima 17. do 22. Te ovlasti posebno obuhvaćaju zahtjeve za pružanje informacija (članak 18.) kao i pretrage kod predmetnih poduzetnika (članak 20.) ili ostalih prostora (članak 21.).

5 Članak 27. te uredbe, pod naslovom „Saslušanje stranaka, podnositelja zahtjeva i ostalih“, u stavku 2. određuje:

„U postupcima se u potpunosti mora poštivati pravo stranaka na obranu. Strankama u postupku mora biti omogućen uvid u spis Komisije, sukladno pravnom interesu poduzetnika i podložno zaštiti njihovih poslovnih tajni. Pravo na uvid u spis neće se odnositi na povjerljive podatke i interne dokumente Komisije ili tijela država članica nadležna za tržišno natjecanje. Pravo na uvid u spis posebno se ne odnosi na korespondenciju između Komisije i tijela država članica nadležnih za tržišno natjecanje ili između potonjih, uključujući i dokumente iz članaka 11. i 14. Odredbe ovog stavka ni na koji način ne sprečavaju Komisiju da otkrije i koristi informacije koje su neophodne kako bi dokazala povredu propisa.“

6 U skladu s člankom 28. spomenute uredbe, pod naslovom „Poslovna tajna“:

„1. Ne dovodeći u pitanje članke 12. i 15., informacije sakupljene na temelju članaka 17. do 22., smiju se koristiti samo u svrhu zbog koje su prikupljene.

2. Ne dovodeći u pitanje razmjenu i korištenje informacija iz članaka 11., 12., 14., 15. i 27., Komisija i tijela država članica nadležna za tržišno natjecanje, njihove službene osobe, zaposlenici i ostale osobe koje rade pod nadzorom navedenih tijela kao i službene osobe i zaposlenici drugih tijela država članica ne smiju otkriti informacije koje su pribavili ili razmijenili u skladu s ovom Uredbom te onom koja uređuje obvezu čuvanja poslovne tajne. Ova obveza se također odnosi na sve predstavnike i stručnjake država članica koji prisustvuju sastancima Savjetodavnog odbora u skladu s člankom 14.“

7 Uredba Komisije (EZ) br. 773/2004 od 7. travnja 2004. o postupcima koje Komisija vodi na temelju članaka [81. UEZ-a] i [82. UEZ-a] (SL L 123, str. 18.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 298.) u članku 6., pod naslovom „Sudjelovanje podnositelja pritužbi u postupku“, određuje:

„1. Ako Komisija upućuje obavijest o utvrđenim činjenicama koja se odnosi na slučaj u vezi s kojim je primila pritužbu, ona podnositelju pritužbe dostavlja primjerak obavijesti o utvrđenim činjenicama koji nije povjerljiv i određuje rok u kojem on može pisanim putem iznijeti svoje stajalište.

[...]“

8 Članak 8. te uredbe, pod naslovom „Pristup podacima“, predviđa:

„1. Ako Komisija obavijesti podnositelja pritužbe o svojoj namjeri odbacivanja pritužbe na temelju članka 7. stavka 1., on može zahtijevati uvid u dokumente na kojima Komisija temelji svoju početnu ocjenu. Pritom podnositelj pritužbe ne smije imati pristup poslovnim tajnama i ostalim povjerljivim podacima koji pripadaju drugim strankama uključenima u postupak.

2. Podnositelj pritužbe smije uporabljivati dokumente u koje je imao uvid u smislu postupka koji Komisija vodi na temelju članka [81. UEZ-a] i [82. UEZ-a] samo u svrhu sudskog ili upravnog postupka za primjenu tih odredaba Ugovora.“

9 Članak 15. spomenute uredbe, pod naslovom „Uvid u spis i uporaba dokumenata“, glasi:

„1. Komisija na zahtjev dopušta uvid u spis strankama kojima je uputila obavijest o utvrđenim činjenicama. Uvid se dopušta nakon dostave obavijesti o utvrđenim činjenicama.

2. Pravo uvida u spis ne obuhvaća poslovne tajne, ostale povjerljive informacije i interne dokumente Komisije ili tijela država članica nadležnih za tržišno natjecanje. Pravo uvida u predmet ne obuhvaća niti korespondenciju Komisije s tijelima država članica nadležnim za tržišno natjecanje ili međusobnu korespondenciju tijela država članica nadležnih za tržišno natjecanje kad se ona nalazi u spisu Komisije.

3. Ništa u ovoj Uredbi ne sprečava Komisiju u otkrivanju i uporabi informacija potrebnih za dokazivanje povrede članka [81. UEZ-a] ili [82. UEZ-a].

4. Dokumenti pribavljeni uvidom u spis u skladu s ovim člankom smiju se koristiti isključivo u svrhu sudskog ili upravnog postupka za primjenu članka [81. UEZ-a] i [82. UEZ-a].“

10 Članak 16. te uredbe, pod naslovom „Označavanje i zaštita povjerljivih informacija“, u stavku 1. određuje:

„Komisija ne dostavlja informacije uključujući dokumente niti omogućuje uvid u njih ako oni sadržavaju poslovne tajne ili ostale povjerljive informacije bilo koje osobe.“

Okolnosti spora

11 EnBW je društvo za distribuciju energije koje tvrdi da je bilo pogodeno zabranjenim sporazumom između proizvođača plinom izoliranih sklopnih postrojenja (u daljnjem tekstu: PIP) sankcioniranih Odlukom Komisije C(2006) 6762 *final* od 24. siječnja 2007. u svezi s postupkom primjene članka [81. UEZ-a] i članka 53. Sporazuma o EGP-u (predmet COMP/F/38.899 – Plinom izolirana sklopna postrojenja) (u daljnjem tekstu: odluka PIP). Među tim proizvođačima su Siemens AG (u daljnjem tekstu: Siemens) i ABB Ltd (u daljnjem tekstu: ABB).

12 U odluci PIP Komisija je ustvrdila da je više poduzetnika povrijedilo članak 81. stavak 1. UEZ-a i članak 53. Sporazuma o europskom gospodarskom prostoru od 2. svibnja 1992. (SL 1994, L 1, str. 3.) sudjelujući u zabranjenom sporazumu na tržištu PIP-a, u okviru kojeg su namještali pozive na dostavu ponuda, utvrđivali cijene te dijelili projekte i tržišta PIP-om u Europi. U skladu s time Komisija je poduzetnicima koji su sudjelovali u tom zabranjenom sporazumu izrekla kazne u iznosu od 750 milijuna eura.

13 Dana 9. studenoga 2007. EnBW je na temelju Uredbe br. 1049/2001 od Komisije zatražio pristup svim dokumentima iz spisa postupka koji je doveo do donošenja odluke PIP.

14 Nakon sastanaka s Komisijom EnBW je taj, kao i potvrdni zahtjev od 10. prosinca 2007., proglasio bespredmetnim i 13. prosinca 2007. podnio novi zahtjev za pristup dokumentima koji se odnose na predmet o kojemu je riječ. Tužitelj je u telefaksu od 11. siječnja 2008. precizirao svoj zahtjev tako da je iz njega isključio tri kategorije dokumenata, to jest sve dokumente koji se odnose isključivo na strukturu uključenih poduzetnika, sve dokumente bitne isključivo za utvrđivanje adresata odluke PIP i sve dokumente sastavljene u cijelosti na japanskom jeziku.

- 15 Dana 16. lipnja 2008 Komisija je odbila taj zahtjev donošenjem sporne odluke.
- 16 U točki 2. te odluke Komisija je dokumente iz spisa predmeta o kojemu je riječ svrstala u sljedećih pet kategorija:
- 1) dokumenti podneseni u okviru zahtjeva za dodjelu imuniteta izahtjeva za oslobađanje odnosno smanjenje kazne, to jest izjave poduzetnika o kojima je riječ i svi dokumenti koje su oni podnijeli u okviru zahtjeva za dodjelu imuniteta ili zahtjeva za oslobađanje odnosno smanjenje kazne (u daljnjem tekstu: kategorija 1);
 - 2) zahtjevi za podatke i odgovori stranaka na te zahtjeve (u daljnjem tekstu: kategorija 2);
 - 3) dokumenti pribavljeni tijekom pretraga, to jest dokumenti zaplijenjeni prilikom provjera na terenu u prostorima predmetnih poduzetnika (u daljnjem tekstu: kategorija 3);
 - 4) dostava obavijesti o preliminarno utvrđenim činjenicama u postupku i odgovori stranaka (u daljnjem tekstu: kategorija 4);
 - 5) interni dokumenti:
 - dokumenti koji se odnose na činjenice, to jest, na prvom mjestu, značajne bilješke o zaključcima koje treba izvesti iz prikupljenih dokaza; na drugom mjestu, korespondencija s drugim tijelima nadležnima za tržišno natjecanje i, na trećem mjestu, savjetovanja s drugim Komisijinim službama koje su intervenirale u predmet (u daljnjem tekstu: kategorija 5a);
 - postupovni dokumenti, to jest nalozi za pretragu, zapisnici o pretrazi, izvješća o pretrazi, popisi dokumenata pribavljenih tijekom pretraga, dokumenti u svezi s dostavom određenih dokumenata i bilješke u spisu (u daljnjem tekstu: kategorija 5b).
- 17 U točki 3. sporne odluke Komisija je navela da je svaka od tih kategorija obuhvaćena izuzećem predviđenim u članku 4. stavku 2. trećoj alineji Uredbe br. 1049/2001 i da su dokumenti kategorije 5a također obuhvaćeni izuzećem predviđenim u članku 4. stavku 3. te uredbe.
- 18 U točki 4. te odluke Komisija je objasnila da su dokumenti koji spadaju u kategorije 1 do 4 obuhvaćeni izuzećem predviđenim u članku 4. stavku 2. prvoj alineji Uredbe 1049/2001.
- 19 U točki 5. spomenute odluke Komisija je navela da ne vidi ništa što bi moglo upućivati na to da postoji prevladavajući javni interes kojim bi se opravdao pristup traženim dokumentima u smislu članka 4. stavka 2. Uredbe br. 1049/2001.
- 20 Konačno, u točki 6. te odluke Komisija je svoje odbijanje djelomičnog pristupa spisu o kojemu je riječ obrazložila činjenicom da su svi dokumenti koji se u njemu nalaze u potpunosti obuhvaćeni izuzećima iz Uredbe 1049/2001.

Postupak pred Općim sudom i pobijana presuda

- 21 Zahtjevom predanim tajništvu Općeg suda 25. kolovoza 2008. EnBW je podnio tužbu za poništenje sporne odluke. Kraljevina Švedska je intervenirala u potporu te tužbe, dok su u potporu Komisije intervenirali Siemens i ABB.
- 22 U prilog svojoj tužbi EnBW je istaknuo četiri tužbena razloga. Prvi od njih temeljio se na povredi članka 4. stavka 2. prve i treće alineje Uredbe br. 1049/2001 kao i članka 4. stavka 3. drugog podstavka te uredbe, a četvrti se temeljio na očitoj pogrešci u ocjeni opsega zahtjeva za pristup.

- 23 Kao prvo, Opći sud je u točkama 32. do 37. pobijane presude ispitao četvrti tužbeni razlog. Opći sud je prihvatio taj tužbeni razlog uz obrazloženje da je Komisija počinila očitu pogrešku u ocjeni tumačeći zahtjev za pristup dokumentima koji je podnio EnBW tako da se on ne odnosi na kategoriju 5b. On je stoga u točkama 37. i 171. pobijane presude odlučio da treba poništiti spornu odluku u dijelu u kojemu se njome odbija pristup tim dokumentima.
- 24 Kao drugo, Opći sud je ispitao prvi tužbeni razlog. U tom kontekstu najprije je razmotrio pitanje jesu li uvjeti koji se zahtijevaju kako bi se Komisija u spornoj odluci mogla osloboditi obveze konkretnog i pojedinačnog ispitivanja ispunjeni u tom slučaju.
- 25 Opći sud je u točkama 54. do 63. pobijane presude utvrdio da Komisija bez konkretne analize svakog dokumenta nije mogla pretpostaviti da su svi zatraženi dokumenti očito obuhvaćeni člankom 4. stavkom 2. trećom alinejom Uredbe br. 1049/2001.
- 26 Nadalje, Opći sud je u točkama 64. do 110. ove presude zaključio da Komisija nije mogla provesti ispitivanje po kategoriji kad je riječ o dokumentima iz kategorije 3 u svrhu primjene izuzeća koje se temelji na zaštiti svrhe istrage predviđenog člankom 4. stavkom 2. trećom alinejom Uredbe br. 1049/2001. Posljedično, u točkama 111. i 172. spomenute presude Opći sud je ustvrdio da treba poništiti spornu odluku u dijelu u kojemu je njome odbijen pristup dokumentima obuhvaćenima kategorijama 1, 2, 4 i 5a.
- 27 U nastavku pobijane presude, ispitujući – zbog cjelovitosti u pogledu dokumenata obuhvaćenih potonjim kategorijama – osnovanost izuzeća od prava na pristup na koja se pozvalo u spornoj odluci, on je prihvatio tri dijela prvog tužbenog razloga. U prvom redu, u točkama 113. do 130. i 173. pobijane presude Opći sud je ispitao dio tužbenog razloga koji se temelji na povredi članka 4. stavka 2. treće alineje Uredbe br. 1049/2001 u vezi sa svrhom istrage. Zatim, u točkama 131. do 150. i 174. te presude Opći sud je ispitao dio spomenutog tužbenog razloga koji se temelji na povredi članka 4. stavka 2. prve alineje te uredbe u vezi s komercijalnim interesima predmetnih poduzetnika. Konačno, u točkama 151. do 170. i 175. spomenute presude Opći sud je ispitao dio tog tužbenog razloga koji se temelji na nepoštovanju članka 4. stavka 3. drugog podstavka spomenute uredbe, a koji se odnosi na mišljenja u smislu te odredbe.
- 28 U tim okolnostima Opći sud je u cijelosti poništio spornu odluku ne ispitujući druge istaknute tužbene razloge.

Postupak pred Sudom i zahtjevi stranaka

- 29 Rješenjem predsjednika Suda od 19. veljače 2013. zahtjevi za intervenciju koje su podnijeli HUK-Coburg Haftpflicht-Unterstützungs-Kasse kraftfahrender Beamter Deutschlands a. G., LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster a. G., VHV Allgemeine Versicherung AG. kao i Württembergischen Gemeinde-Versicherung a. G., na strani EnBW-a, odbijeni su zbog nedostatka interesa tih trgovačkih društava za ishod postupka.
- 30 Svojom žalbom Komisija od Suda zahtijeva da:
- ukine pobijanu presudu s obzirom na to da je njome Opći sud poništio spornu odluku;
 - odbije tužbu za poništenje koju je pred Općim sudom podnio EnBW i da konačno odluči o pitanjima koja su predmet ove žalbe te
 - da EnBW-u naloži snošenje troškova Komisije kako u prvostupanjskom postupku tako i povodom ove žalbe.

- 31 EnBW od Suda zahtijeva da odbije žalbu i Komisiji naloži snošenje troškova.
- 32 Siemens i ABB podupiru zahtjeve Komisije. Kraljevina Švedska podupire zahtjeve EnBW-a.

O žalbi

- 33 U prilog svojoj žalbi Komisija ističe pet žalbenih razloga. Oni se, kao prvo temelje na nepoštovanju potrebe za usklađenim tumačenjem Uredbe br. 1049/2001 radi jamčenja punog učinka odredaba koje se tiču drugih pravnih područja, kao drugo na povredi prava prilikom ispitivanja postojanja opće pretpostavke koja se primjenjuje na sve dokumente iz spisa koji se odnose na postupak u području zabranjenih sporazuma, kao treće na povredi članka 4. stavka 2. treće alineje te uredbe, koji se tiče izuzeća u svezi sa zaštitom svrhe istrage, kao četvrto na povredi članka 4. stavka 2. prve alineje spomenute uredbe, koji se tiče izuzeća u svezi sa zaštitom komercijalnih interesa i kao peto na povredi članka 4. stavka 3. drugog podstavka te uredbe, u svezi s izuzećem koje se tiče zaštite procesa odlučivanja Komisije.
- 34 Te žalbene razloge treba ispitati zajedno.

Argumentacija stranaka

Prvi žalbeni razlog

- 35 Komisija, koju u svezi s tim podupiru Siemens i ABB, ističe da se pobijanom presudom ne poštuje potreba za usklađenim tumačenjem Uredbe br. 1049/2001 i uredbi br. 1/2003 i 773/2004 u području zabranjenih sporazuma. Opći sud imao je u vidu samo načelo strogog tumačenja izuzeća od prava na pristup te je tako prednost dao Uredbi br. 1049/2001 u odnosu na te uredbe.
- 36 Komisija naglašava da je ključno zaštititi kako njezinu zadaću primjene prava zabranjenih sporazuma tako i poduzetnike uključene u postupak. Odstupanje od zaštite povjerljivih informacija dopušteno je samo kada se pristup tim dokumentima opravdava prevladavajućim interesom kao što je poštovanje prava na obranu koje uživaju predmetni poduzetnici. Širok pristup spisu uključivao bi opasnost od zaobilaženja sustava pristupa spisu koji se primjenjuje na predmete zabranjenih sporazuma i poduzetnici bi mogli uskratiti svoju suradnju.
- 37 Prema mišljenju Komisije pogrešno tumačenje Općeg suda slijedi iz utvrđenja kojima on naglašava da je cilj Uredbe br. 1049/2001 jamčenje najšireg mogućeg pristupa dokumentima. Takvo je shvaćanje pogrešno jer se odredbe te uredbe trebaju tumačiti na način kojim se osigurava puna primjena različitih propisa.
- 38 EnBW, koji u svezi s time podupire Kraljevina Švedska, ističe da je Opći sud s pravom ustvrdio da se izuzeća od prava pristupa dokumentima iz članka 4. Uredbe br. 1049/2001 moraju strogo tumačiti i primjenjivati. Komisija je u tu uredbu htjela uvesti dodatni nepisani kriterij za izuzeće. Postupajući na taj način ona je htjela stvoriti, na temelju Uredbe br. 1/2003, umjetno izuzeće za sve dokumente u svezi s njezinim istražnim aktivnostima i tako cijelu svoju aktivnost u području tržišnog natjecanja izuzeti od primjene Uredbe br. 1049/2001.
- 39 Prema mišljenju EnBW-a presude od 28. lipnja 2013., Komisija/Éditions Odile Jacob (C-404/10 P) i Komisija/Agrofert Holding (C-477/10 P) nisu primjenjive u ovom predmetu. Doista, koncentracije nisu same po sebi zabranjene. S druge strane, postupak koji se provodi na temelju Uredbe br. 1/2003 provodi se protiv poduzetnika koji je povrijedio članke 81. i 82. UEZ-a. Dobrovoljna dostava informacija Komisiji u okviru zahtjeva za oslobađanje odnosno smanjenje kazne za cilj stoga ima

isključivo izbjegavanje odgovornosti predmetnih poduzetnika za povredu prava Unije. Nijedna odredba prava Unije ne obvezuje nekog poduzetnika koji je povrijedio pravo Unije da prijavi takvo postupanje i da dostavi informacije kojima se dokazuje počinjena povreda.

- 40 EnBW smatra da tumačenje na koje se poziva Komisija nije u skladu s člankom 81. UEZ-a. Doista, puna učinkovitost te odredbe dovela bi se u pitanje kad bi treća strana bila lišena mogućnosti za zahtijevanje naknade štete koja joj je prouzročena postupanjem kojim se može ograničiti tržišno natjecanje. Međutim, tužba za naknadu štete imala bi izgleda za uspjeh samo ako bi oštećena osoba bila u mogućnosti utvrditi narav i važnost pretrpljene štete.

Drugi žalbeni razlog

- 41 Komisija, koju u svezi s time podupiru Siemens i ABB, ističe da je Opći sud pogrešno zaključio da ne postoji opća pretpostavka povezana sa zaštitom koja se, u načelu, primjenjuje na sve dokumente spisa u svezi s postupkom u području zabranjenih sporazuma.
- 42 Prema mišljenju Komisije Opći sud je pogrešno u tom smislu smatrao da se utvrđenja Suda u presudi od 29. lipnja 2010. Komisija/Technische Glaswerke Ilmenau (C-139/07 P, Zb., str. I-5885.) ne mogu primijeniti na ovaj slučaj zato što se dokumenti zatraženi u predmetu koji je doveo do te presude tiču postupka koji još nije bio zaključen. Ta okolnost je bez značaja za utvrđivanje opsega zaštite, u smislu članka 4. stavka 2. Uredbe br. 1049/2001. Važna je samo narav zaštićenih interesa. Nadalje, u navedenim presudama Komisija/Éditions Odile Jacob i Komisija/Agrofert Holding Sud je u međuvremenu prenio ovu opću pretpostavku u područje nadzora koncentracija. Pravila o pristupu spisu u području prava zabranjenih sporazuma gotovo su identična onima koja se primjenjuju u području nadzora koncentracija.
- 43 Komisija smatra da je Opći sud pogrešno ustvrdio da ocjena za svaki pojedinačni slučaj koja se zahtijeva na temelju ograničenja primjenjivih na poduzetnike ili na podnositelje pritužbi uključene u postupak isključuje postojanje opće pretpostavke. Doista, kako u području nadzora državnih potpora tako i u području prava tržišnog natjecanja, treći koji nisu uključeni u postupak ne mogu nikako zahtijevati, u bilo kojem slučaju, pristup dokumentima spisa u svezi s postupkom koji se provodi u području zabranjenih sporazuma.
- 44 EnBW smatra da gore navedena presuda Komisija/Technische Glaswerke Ilmenau nije primjenjiva u ovom slučaju. U predmetu koji je doveo do ove presude, predmetni postupak državne potpore još nije bio zaključen konačnom odlukom Komisije dok je, u ovom slučaju, donijevši odluku kojom se utvrđuje povreda, Komisija donijela takvu konačnu odluku. Osim toga, postupak državne potpore nije usmjeren protiv poduzetnika već protiv države članice. Konačno, opća pretpostavka na koju se pozvao se također ne može primijeniti na ovaj slučaj jer razvrstavanje dokumenata, kakvo provodi Komisija, ne ispunjava, u velikom dijelu, nikakvu korisnu funkciju za donošenje pobijane odluke.
- 45 Kraljevina Švedska naglašava da, ako se Komisija oslanja na opće pretpostavke, ona ipak u svakom slučaju mora provjeriti jesu li razlozi opće naravi koji se obično primjenjuju na određenu vrstu dokumenata stvarno primjenjivi na konkretni dokument čije se otkrivanje zahtijeva. Podnositelju zahtjeva, koji nema nikakvih saznanja o sadržaju predmetnih dokumenata, uistinu bi bilo nemoguće dokazati da objava dokumenta ne može nanijeti štetu opravdanom interesu.

Treći žalbeni razlog

- 46 Komisija, koju u svezi s time podupiru Siemens i ABB, ističe da Opći sud nije poštovao opseg zaštite predviđene člankom 4. stavkom 2. trećom alinejom Uredbe br. 1049/2001 zanemariivši činjenicu da svrha istrage nije samo uspješni dovršetak svakog istražnog postupka, nego i učinkovita primjena prava tržišnog natjecanja. Nadalje, Opći sud je zanemario to da je odredbe o izuzeću potrebno tumačiti u svjetlu posebnih odredaba koje se odnose na druga pravna područja.
- 47 Komisija također ističe da Opći sud nije poštovao činjenicu da dokumenti dostavljeni u okviru zahtjeva za oslobađanje odnosno smanjenje kazne moraju uživati posebnu zaštitu, čak i nakon zaključenja svih postupaka. Činjenica da poduzetnici strahuju od javne objave tih dokumenata posebice bi ih mogla učiniti manje voljnima za suradnju s Komisijom. Kakav god bio doprinos privatnih tužbi za naknadu štete poštovanju prava tržišnog natjecanja, takav doprinos ne može opravdati ili neutralizirati štetu za javni interes. Moguća korisnost takvih tužbi također ovisi o sposobnosti Komisije da otkrije povrede prava tržišnog natjecanja.
- 48 Podredno, Komisija Općem sudu također prigovara da je zanemario potrebu zaštite dokumenata čak i kada je njezina odluka postala konačna. Doista, u slučaju poništenja od strane Općeg suda zbog povrede postupka, Komisija bi mogla ponovno otvoriti postupak i donijeti konačnu odluku na temelju spisa.
- 49 EnBW prije svega ističe da Komisija ne raspolaže ni s kakvom diskrecijskom ovlašću vezanom za odlučivanje mogu li i u kojoj mjeri zahtjevi za pristup dokumentima kandidata za oslobađanje odnosno smanjenje kazne nanijeti štetu punoj učinkovitosti programa za oslobađanje odnosno smanjenje kazne.
- 50 EnBW zatim ističe da Komisija nije pružila nikakav dokaz kojim bi poduprla ili dokazala tvrdnje koje navodi kad je riječ o postojanju opasnosti od odvrćanja od suradnje s njom. U stvarnosti svaki kandidat za oslobađanje odnosno smanjenje kazne u svoj će izračun uključiti, od trenutka kad je odlučio podnijeti zahtjev za oslobađanje odnosno smanjenje kazne, konkretnu opasnost od izloženosti tužbi svojih oštećenika zbog vlastite prijave. Uzimajući u obzir apsolutni iznos kazni koje izriče Komisija, poticaj za prijavu bio bi toliko snažan da na njega ne bi značajno utjecala mogućnost da oštećenici dobiju pristup spisu.
- 51 Konačno, EnBW navodi da poništenje odluke kojom se izriče kazna zbog povrede članka 81. UEZ-a ne bi, općenito govoreći, dovelo do novog postupka s obzirom na to da sud Unije može ukinuti, sniziti ili povisiti iznos izrečene kazne.

Četvrti žalbeni razlog

- 52 Komisija, koju u svezi s time podupiru Siemens i ABB, ističe da je Opći sud pogrešno zaključio da nije dovoljno pravno dokazala u kojoj bi se mjeri pristupom dokumentima riskirao utjecaj na komercijalne interese poduzetnika koji su sudjelovali u zabranjenom sporazumu. Opći sud nije poštovao činjenicu da su odredba o izuzeću koja se odnosi na zaštitu komercijalnih interesa i ona koja se odnosi na zaštitu svrhe istrage usko povezane, tako da se opća pretpostavka jednako primjenjuje na članak 4. stavak 2. prvu i treću alineju Uredbe br. 1049/2001.
- 53 Prema mišljenju Komisije pojam komercijalnog interesa treba shvatiti uzimajući u obzir posebne odredbe prava zabranjenih sporazuma, to jest u puno širem smislu od onog kako ga je shvatio Opći sud. U tom smislu treba uzeti u obzir činjenicu da dostavljeni dokumenti sadrže informacije koje se odnose na komercijalne aktivnosti predmetnih poduzetnika, u pogledu kojih potonji nisu odobrili pristup u tom obliku izvan postupka u području zabranjenih sporazuma. Treba također voditi računa

o činjenici da bi pristup dokumentima na temelju Uredbe br. 1049/2001 trećim osobama koje nisu uključene u zabranjeni sporazum omogućio uvid u dokumente kojima nijedan od uključenih poduzetnika nije imao pristup u okviru upravnog postupka.

- 54 Komisija također smatra da je Opći sud pogriješio zahtijevajući konkretno ispitivanje radi utvrđivanja u kojoj su mjeri informacije o kojima je riječ još uvijek povjerljive naravi. Činjenica da su poduzetnici dužni dostaviti joj možebitno osjetljive komercijalne informacije je dostatna.
- 55 EnBW ističe da poduzetnici koji žele koristiti program oslobađanja od odnosno smanjenja kazne dobrovoljno dostavljaju optužujuće osjetljive informacije. U tom kontekstu Opći sud je ispravno presudio da interesi koje imaju predmetne stranke vezani za neotkrivanje ne mogu biti kvalificirani kao komercijalni interesi u strogom smislu riječi, s obzirom na to da je poduzetnicima cilj izbjeći to da se tužbe za naknadu štete podnose pred nacionalnim sudovima.

Peti žalbeni razlog

- 56 Komisija, koju u svezi s time podupiru Siemens i ABB, ističe da je Opći sud pogriješio ne poštujući činjenicu da se opća pretpostavka proteže na sve interne dokumente spisa postupka u području zabranjenih sporazuma i to neovisno o kvalifikaciji tih dokumenata kao „dokumenata koji sadrže mišljenja“, u smislu članka 4. stavka 3. drugog podstavka Uredbe br. 1049/2001.
- 57 Iz istog razloga Komisija ističe da to utvrđenje nije takve naravi da se njime može opravdati ništavost sporne odluke u tom smislu, priznajući da je pogriješila pri tumačenju zahtjeva koji joj je bio podnesen. Dokumenti iz kategorije 5b interni su dokumenti koji su kao takvi izuzeti od pristupa spisu, u skladu s posebnim pravilima u području pristupa spisu, tako da je uskraćivanje pristupa EnBW-u bilo opravdano iako su oni bili obuhvaćeni tim zahtjevom. Stoga je Opći sud kao bespredmetan trebao odbiti četvrti žalbeni razlog koji je pred njim istaknut.
- 58 Podredno, Komisija ističe da Opći sud nije utvrdio u kojoj su mjeri pogrešna njezina ocjena primjene članka 4. stavka 3. drugog podstavka Uredbe br. 1049/2001. Opći sud je također pogrešno utvrdio da ona nije dovoljno pravno dokazala u kojoj su mjeri dokumenti iz kategorije 5a sadrže „mišljenje“. Naposljetku, Opći sud je pogriješio procijenivši da otkrivanje dokumenata o kojima je riječ ne bi moglo ozbiljno ugroziti proces odlučivanja.
- 59 EnBW ističe da se rasuđivanje iz gore navedene presude Komisija/Technische Glaswerke Ilmenau ne može primijeniti na ovaj slučaj. Opća pretpostavka na koju se poziva u toj presudi doista bi zahtijevala da Komisija dokaže kako su uvjeti koje mora ispuniti izuzeće iz Uredbe br. 1049/2001 ispunjeni u pogledu specifične kategorije dokumenata. Međutim, u ovom slučaju, materijalni uvjeti predviđeni člankom 4. stavkom 3. drugim podstavkom te uredbe nisu ispunjeni. Nadalje, sporna odluka ne sadrži nikakve razloge na temelju kojih se tvrdi da svi interni dokumenti spisa o kojemu je riječ sadrže mišljenja. Konačno, Komisija nije pružila ni najmanji dokaz da bi otkrivanje predmetnih dokumenata ozbiljno ugrozilo proces odlučivanja te institucije, s obzirom na to da se radi o odluci donesenoj prije više od pet godina.

Ocjena Suda

- 60 Komisija svojim žalbenim razlozima u bitnome prigovara Općem sudu da je, ne poštujući odredbe uredbi br. 1/2003 i 773/2004 o pristupu dokumentima u spisu postupka vezanog za primjenu članka 81. UEZ-a, isključio mogućnost da ona može, bez provođenja konkretne i individualne analize svakog dokumenta jednog takvog spisa, smatrati da se na sve te dokumente primjenjuje opća pretpostavka prema kojoj su navedeni dokumenti obuhvaćeni izuzećima od prava na pristup

predviđenima u članku 4. stavku 2. prvoj i trećoj alineji Uredbe br. 1049/2001 i u članku 4. stavku 3. drugom podstavku te uredbe u svezi sa, u bitnome, zaštitom komercijalnih interesa svrhe istraga kao i procesa odlučivanja Komisije.

- 61 Najprije treba podsjetiti na to da, na temelju članka 255. stavaka 1. i 2. UEZ-a, svaki građanin Unije i svaka fizička ili pravna osoba s boravištem ili sjedištem u državi članici ima pravo pristupa dokumentima institucija Europske unije podložno načelima i uvjetima koji su utvrđeni u skladu s postupkom iz članka 251. UEZ-a. Uredba br. 1049/2001 za cilj ima javnosti dodijeliti najšire moguće pravo pristupa dokumentima institucija. Iz te uredbe također slijedi da to pravo na pristup unatoč tome podliježe nekim ograničenjima koja se temelje na razlozima javnog ili privatnog interesa, posebno iz članka 4., kojim se u tom smislu predviđa sustav izuzeća (vidjeti gore navedenu presudu Komisija/Technische Glaswerke Ilmenau, t. 51.; presudu od 21. rujna 2010., Švedska i dr./API i Komisija, C-514/07 P, C-528/07 P i C-532/07 P, Zb., str. I-8533, t. 69. i 70; gore navedenu presudu Komisija/Éditions Odile Jacob, t. 111.; gore navedenu presudu Komisija/Agrofert Holding, t. 53. kao i od 14. studenoga 2013., LPN i Finska/Komisija, C-514/11, t. 40.).
- 62 Na temelju izuzeća na koja se poziva Komisija, to jest onih iz članka 4. stavka 2. prve i treće alineje Uredbe br. 1049/2001 kao i iz članka 4. stavka 3. drugog podstavka te uredbe, institucije odbijaju pristup dokumentu s jedne strane kad njegovo otkrivanje ugrožava zaštitu komercijalnih interesa fizičke ili pravne osobe ili zaštitu svrhe nadzora, istraga ili revizije kao i s druge strane kada taj dokument sadrži mišljenja za internu uporabu kao dio rasprava i preliminarnih konzultacija u dotičnoj instituciji u slučaju da njegovo otkrivanje može ozbiljno ugroziti proces odlučivanja institucije, osim ako za njegovo otkrivanje ne postoji prevladavajući javni interes.
- 63 Iz toga slijedi da se sustav izuzeća predviđen člankom 4. temelji na uspostavljanju ravnoteže između suprotstavljenih interesa u danoj situaciji, to jest, s jedne strane, interesa kojima koristi otkrivanje predmetnih dokumenata i, s druge strane, onih koji bi bili ugroženi tim otkrivanjem. Odluka koja se donosi povodom zahtjeva za pristup dokumentima ovisi o tome koji interes mora prevladati u konkretnom slučaju (presuda LPN i gore navedena Finska/Komisija, t. 42.).
- 64 Kako bi se moglo opravdati odbijanje pristupa dokumentu čije se otkrivanje zahtijeva, prema ustaljenoj sudskoj praksi u načelu nije dovoljno da je taj dokument obuhvaćen aktivnošću navedenom u članku 4. stavcima 2. i 3. Uredbe br. 1049/2001. Predmetna institucija mora također pružiti objašnjenja o tome na koji bi način pristup spomenutom dokumentu mogao konkretno i stvarno ugroziti interes zaštićen izuzećem predviđenim u tom članku (u tom smislu vidjeti presudu od 1. srpnja 2008., Švedska i Turco/Vijeće, C-39/05 P i C-52/05 P, Zb., str. I-4723., t. 49.; gore navedene presude Komisija/Technische Glaswerke Ilmenau, t. 53., Komisija/Éditions Odile Jacob, t. 116., Komisija/Agrofert Holding, t. 57. kao i LPN i Finska/Komisija, t. 44.).
- 65 Ipak, Sud je presudio da je predmetnoj instituciji Unije dopušteno odluke u tom smislu temeljiti na općim pretpostavkama koje se primjenjuju na određene kategorije dokumenata, s obzirom na to da se razmatranja slične vrste općenito mogu primjenjivati na zahtjeve za otkrivanje dokumenata iste naravi (vidjeti, osobito, gore navedene presude Švedska i Turco/Vijeće, t. 50., Komisija/Technische Glaswerke Ilmenau, t. 54., Komisija/Éditions Odile Jacob, t. 116., Komisija/Agrofert Holding, t. 57.; presudu od 17. listopada 2013., Vijeće/Access Info Europe, C-280/11 P, t. 72. kao i gore navedenu LPN i Finska/Komisija, t. 45.).
- 66 Također, Sud je već presudio da takve opće pretpostavke postoje u četiri slučaja, to jest kad je riječ o dokumentima upravnog spisa u vezi s postupkom nadzora državnih potpora (vidjeti gore navedenu presudu Komisija/Technische Glaswerke Ilmenau, t. 61.), dokumentima razmijenjenima između Komisije i stranaka prijaviteljica ili trećih u okviru postupka nadzora koncentracija između poduzetnika (vidjeti gore navedene presude Komisija/Éditions Odile Jacob, t. 123. i Komisija/Agrofert Holding,

t. 64.), podnescima koje je neka institucija podnijela u okviru sudskog postupka (vidjeti gore navedenu presudu Švedska i dr./API i Komisija, t. 94.) kao i dokumentima u svezi s postupkom zbog povrede obveze u njegovoj pre-sudskoj fazi (vidjeti gore navedenu presudu LPN i Finska/Komisija, t. 65.).

- 67 Svi ti predmeti bili su obilježeni činjenicom da se zahtjev za pristup nije odnosio na samo jedan dokument, već na niz dokumenata (vidjeti gore navedenu presudu LPN i Finska/Komisija, t. 47. i navedenu sudsku praksu).
- 68 U takvoj situaciji priznavanje opće pretpostavke prema kojoj otkrivanje dokumenata određene vrste u načelu ugrožava zaštitu jednog od interesa navedenih u članku 4. Uredbe br. 1049/2001 predmetnoj instituciji omogućuje da odluči o cjelovitom zahtjevu i da na njega odgovori na primjeren način (gore navedena presuda LPN i Finska/Komisija, t. 48.).
- 69 U ovom se slučaju radi o takvoj situaciji. Doista, kako slijedi iz točaka 13. i 14. ove presude, EnBW je zahtijevao pristup nizu dokumenata, općenito označenih, iz spisa koji se odnosi na postupak koji je doveo do donošenja odluke PIP.
- 70 Nadalje, u ovom predmetu je nesporno da su na datum kada je EnBW od Komisije zatražio pristup nizu dokumenata iz njezinog spisa u svezi s tim postupkom bili u tijeku sudski postupci radi poništenja odluke PIP pred Općim sudom i da je, kako je potonji istaknuo u točki 118. pobijane presude, to još uvijek bio slučaj u trenutku donošenja sporne odluke.
- 71 U svjetlu tih uvodnih razmatranja treba ispitati je li Opći sud u pobijanoj presudi povrijedio pravo kod tumačenja i primjene izuzeća od prava na pristup dokumentima predviđenima u članku 4. stavku 2. prvoj i trećoj alineji Uredbe br. 1049/2001 kao i u članku 4. stavku 3. drugom podstavku te uredbe, isključivši postojanje opće pretpostavke kao što je ona iz točaka 65. i 66. ove presude kad je riječ o zahtjevu za pristup nizu dokumenata iz spisa o kojemu je riječ u svezi s postupkom primjene članka 81. UEZ-a.

Izuzeća od prava na pristup dokumentima predviđena u članku 4. stavku 2. prvoj i trećoj alineji Uredbe br. 1049/2001

– Pobijana presuda

- 72 Nakon što je, posebno u točki 41. pobijane presude, istaknuo da se izuzeća od prava na pristup dokumentima iz članka 4. Uredbe br. 1049/2001 u dijelu u kojemu odstupaju od načela najšireg mogućeg pristupa javnosti dokumentima trebaju strogo primjenjivati i tumačiti, Opći sud je u točkama 62. i 172. spomenute presude zaključio da Komisija nije mogla pretpostaviti da su svi dokumenti koje je zatražio EnBW obuhvaćeni izuzećem predviđenim člankom 4. stavkom 2. trećom alinejom Uredbe br. 1049/2001, u svezi sa zaštitom svrhe istrage, bez provođenja konkretne i pojedinačne analize svakog dokumenta.
- 73 U tom pogledu Opći sud je u točki 56. pobijane presude ustvrdio da u tom predmetu nije dopušteno osloniti se na rasuđivanje slično onome u gore navedenoj presudi Komisija/Technische Glaswerke Ilmenau, u kojoj je u vezi sa zahtjevom za pristup spisu postupka u području državnih potpora presuđeno da bi opća pretpostavka prema kojoj su svi zatraženi dokumenti obuhvaćeni izuzećem mogla slijediti iz, osobito, Uredbe Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka [88. UEZ-a] (SL L 83, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 16.).

- 74 Kao prvo, u točki 57. pobijane presude Opći sud je smatrao da je sustav pristupa dokumentima specifičan za konkretni postupak, bilo da se radi o području državnih potpora ili području zabranjenih sporazuma, primjenjiv samo tijekom postupka o kojemu je riječ, bez potrebe uzimanja u obzir eventualnoga kasnijeg poništenja od strane sudova Unije, što nije primjenjivo u ovom predmetu s obzirom na to da je odlukom PIP postupak okončan.
- 75 Slijedom navedenoga, Opći sud je u točkama 113. do 130. i 173. spomenute presude isključio primjenu navedenog izuzeća, u ovom slučaju na sve dokumente spisa o kojemu je riječ, iako je u točkama 78., 92., 109. i 172. ove presude priznao da Komisija u načelu može provesti ispitivanje po kategoriji dokumenata spisa iz kategorije 3, to jest onih pribavljenih tijekom pretraga iz članka 4. stavka 2. treće alineje Uredbe br. 1049/2001.
- 76 Kao drugo, Opći sud je u točkama 58. do 62. pobijane presude ustvrdio da nikakva opća pretpostavka odbijanja pristupa ne slijedi iz uredbi br. 1/2003 i 773/2004 s obzirom na to da se tim uredbama pravo poduzetnika koji podliježu postupku primjene članka 81. UEZ-a i podnositelja pritužbi na uvid u određene dokumente spisa Komisije podvrgava nekim ograničenjima koja sama po sebi zahtijevaju ocjenu za svaki pojedinačni slučaj.
- 77 Iz točaka 131. do 150. i 174. spomenute presude nadalje slijedi da je Opći sud isključio primjenu jedne takve pretpostavke kad je riječ o dokumentima obuhvaćenima izuzećem predviđenim člankom 4. stavkom 2. prvom alinejom Uredbe br. 1049/2001 u svezi sa zaštitom komercijalnih interesa. Kako slijedi iz točaka 142. i 149. te presude, Opći sud je u bitnome prigovorio Komisiji da se, unatoč starosti većine komercijalno osjetljivih informacija iz spisa, ograničila na općenite ocjene kojima su obuhvaćeni svi dokumenti iz tog spisa iz kategorija 1 do 4, a da nije provela njihovo konkretno i pojedinačno ispitivanje kojim bi se pokazalo na koji bi se način njihovim otkrivanjem moglo ugroziti zaštitu komercijalnih interesa predmetnih osoba.
- Postojanje opće pretpostavke odbijanja pristupa predmetnim dokumentima
- 78 Kako slijedi iz točaka 115. i 136. pobijane presude, u ovom predmetu je nesporno da se dokumenti iz spisa u svezi s postupkom primjene članka 81. UEZ-a o kojemu je riječ odnose na istragu u smislu članka 4. stavka 2. treće alineje Uredbe br. 1049/2001 i da mogu sadržavati komercijalno osjetljive informacije, u smislu članka 4. stavka 2. prve alineje te uredbe.
- 79 S obzirom na cilj postupka primjene članka 81. UEZ-a, koji se sastoji od provjere je li sporazum između poduzetnika spojiv sa zajedničkim tržištem, Komisija će u okviru takvog postupka vjerojatno prikupljati komercijalno osjetljive informacije, posebice u svezi s komercijalnim strategijama uključenih poduzetnika, njihovim prodajnim iznosima, tržišnim udjelima ili komercijalnim odnosima, tako da pristup dokumentima u vezi s jednim takvim postupkom može ugroziti zaštitu komercijalnih interesa navedenih poduzetnika. Stoga su izuzeća koja se odnose na zaštitu komercijalnih interesa i onu svrhe istraga usko povezana u jednom takvom postupku (vidjeti, analogijom, gore navedene presude Komisija/Éditions Odile Jacob, t. 115. i Komisija/Agrofert Holding, t. 56.).
- 80 Kada je priznao postojanje opće pretpostavke spomenute u točkama 65. i 66. ove presude u vezi sa zahtjevima za pristup dokumentima iz spisa vezanog za postupak nadzora državnih potpora ili iz spisa vezanog za postupak nadzora koncentracija, Sud je već presudio da je Komisija ovlaštena pretpostaviti da otkrivanje tih dokumenata ugrožava zaštitu komercijalnih interesa poduzetnika uključenih u te postupke kao i zaštitu svrhe istraga u svezi s tim postupcima u smislu članka 4. stavka 2. prve i treće alineje Uredbe br. 1049/2001 (vidjeti gore navedene presude Komisija/Technische Glaswerke Ilmenau, t. 61.; Komisija/Éditions Odile Jacob, t. 123. i Komisija/Agrofert Holding, t. 64.).

- 81 Suprotno onome što je Opći sud presudio u točki 57. pobijane presude, slična opća pretpostavka primjenjuje se u svezi sa zahtjevom za dobivanje pristupa nizu dokumenata iz spisa vezanog za postupak primjene članka 81. UEZ-a.
- 82 Doista, kako je istaknuto u točki 61. ove presude i kako je Opći sud posebice naveo u točki 41. pobijane presude, Uredba br. 1049/2001 za cilj ima javnosti dati najšire moguće pravo pristupa dokumentima predmetnih institucija.
- 83 Ipak, izuzeća od prava na pristup dokumentima iz, osobito, članka 4. te uredbe ne mogu se kada dokumenti na koje se odnosi zahtjev za pristup ulaze u posebno područje prava Unije, kao u ovom predmetu, u ovom slučaju postupak za primjenu članka 81. UEZ-a, tumačiti bez uzimanja u obzir posebnih pravila kojima se uređuje pristup tim dokumentima, koja su u ovom slučaju predviđena uredbama br. 1/2003 i 773/2004. Doista, dvije potonje uredbe u tom pogledu imaju ciljeve različite od onih koje ima Uredba br. 1049/2001 jer se njima želi osigurati poštovanje prava na obranu koje uživaju predmetne stranke i brzo rješavanje pritužbi, istodobno osiguravajući poštovanje profesionalne tajne u postupcima primjene članka 81. UEZ-a, a ne što je više moguće olakšati ostvarivanje prava na pristup dokumentima i promicanje dobre upravne prakse osiguravajući najveću moguću transparentnost procesa odlučivanja javnih tijela kao i informacija na kojima temelje njihove odluke (vidjeti, analogijom, gore navedene presude Komisija/Éditions Odile Jacob, t. 109. i Komisija/Agrofert Holding, t. 51.).
- 84 Kako te uredbe ne sadrže odredbu kojom se jednoj uredbi izričito daje prednost u odnosu na drugu, treba osigurati da se svaka od tih njih primjenjuje na način usklađen s onom drugom, kojim se omogućuje njihova dosljedna primjena (vidjeti, analogijom, presudu od 29. lipnja 2010., Komisija/Bavarian Lager, C-28/08 P, Zb., str. I-6055., t. 56.; gore navedene presude Komisija/Éditions Odile Jacob, t. 110. i Komisija/Agrofert Holding, t. 52.).
- 85 Međutim, s jedne strane, u skladu sa sudskom praksom navedenom u točki 61. ove presude, iako se Uredbom br. 1049/2001 javnosti želi dodijeliti najšire moguće pravo pristupa dokumentima institucija, to je pravo podvrgnuto određenim ograničenjima koja se temelje na razlozima privatnog ili javnog interesa.
- 86 S druge strane, člankom 27. stavkom 2. i člankom 28. Uredbe br. 1/2003 kao i člancima 6., 8., 15. i 16. Uredbe br. 773/2004 na restriktivan se način uređuje upotreba dokumenata iz spisa vezanog za postupak primjene članka 81. UEZ-a, ograničavajući pristup spisu na „stranke“ i na „podnositelje prigovora“ čiji prigovor Komisija namjerava odbiti, pod uvjetom neotkrivanja poslovnih tajni i drugih povjerljivih podataka poduzetnika kao i internih dokumenata Komisije i tijela za zaštitu tržišnog natjecanja država članica te pod uvjetom da se dokumenti koji su stavljeni na raspolaganje koriste isključivo u svrhu sudskog ili upravnog postupka za primjenu članka 81. UEZ-a.
- 87 Iz toga slijedi da ne samo stranke u postupku primjene članka 81. UEZ-a nemaju pravo neograničenog pristupa dokumentima iz spisa Komisije već štoviše ni treći nemaju u okviru jednog takvog postupka pravo pristupa dokumentima spisa Komisije, uz iznimku podnositelja prigovora (vidjeti, analogijom, gore navedenu presudu Komisija/Technische Glaswerke Ilmenau, t. 58.).
- 88 Ta se razmatranja moraju uzeti u obzir u svrhu tumačenja članka 4. stavka 2. prve i treće alineje Uredbe br. 1049/2001 kao i članka 4. stavka 3. drugog podstavka te uredbe. Doista, ako bi osobe koje nemaju pravo pristupa spisu na temelju uredbi br. 1/2003 i 773/2004 ili one koje u načelu imaju takvo pravo, ali ga nisu iskoristile ili im je pristup bio odbijen mogle steći pristup dokumentima na osnovi Uredbe br. 1049/2001, sustav pristupa spisu uspostavljen uredbama br. 1/2003 i 773/2004 bio bi doveden u pitanje (vidjeti, analogijom, gore navedene presude Komisija/Technische Glaswerke Ilmenau, t. 58.; Švedska i dr./API i Komisija, t. 100. Komisija/Éditions Odile Jacob, t. 122.; Komisija/Agrofert Holding, t. 63. kao i LPN i Finska/Komisija, t. 58.).

- 89 Točno je da se pravo uvida u spis u okviru postupka primjene članka 81. UEZ-a i pravo pristupa dokumentima na temelju Uredbe br. 1049/2001 pravno razlikuju. Ipak, činjenica je da ona vode do situacije usporedive s funkcionalnog gledišta. Neovisno o pravnoj osnovi na temelju koje je odobren, pristup spisu predmetnim poduzetnicima i trećima omogućuje dobivanje očitovanja i dokumenata podnesenih Komisiji (vidjeti, analogijom, gore navedene presude Komisija/Technische Glaswerke Ilmenau, t. 59.; Komisija/Éditions Odile Jacob, t. 120. i Komisija/Agrofert Holding, t. 61.).
- 90 U tim okolnostima opći pristup dokumentima iz spisa vezanog uz primjenu članka 81. UEZ-a na temelju Uredbe br. 1049/2001 ugrozio bi ravnotežu koju je zakonodavac Unije želio osigurati uredbama br. 1/2003 i 773/2004 između obveze predmetnih poduzetnika da Komisiji dostave komercijalno osjetljive informacije kako bi joj omogućili da utvrdi postojanje zabranjenog sporazuma i njegovu sukladnost s navedenim člankom, s jedne strane, i jamstva pojačane zaštite tako dostavljenih informacija Komisiji na temelju zahtjeva profesionalne i poslovne tajne, s druge strane (vidjeti, analogijom, gore navedene presude Komisija/Éditions Odile Jacob, t. 121. i Komisija/Agrofert Holding, t. 62.).
- 91 U tom pogledu, treba istaknuti da prema ustaljenoj praksi Suda upravna aktivnost Komisije ne zahtijeva isti opseg pristupa dokumentima kao ona koju zahtijeva zakonodavna aktivnost institucije Unije (vidjeti, u tom smislu, gore navedene presude Komisija/Technische Glaswerke Ilmenau, t. 60. te Švedska i dr./API i Komisija, t. 77. kao i presudu od 21. srpnja 2011., Švedska/MyTravel i Komisija, C-506/08 P, Zb., str. I-6237., t. 87.).
- 92 Kad je riječ o postupcima primjene članka 81. UEZ-a, iz toga slijedi da opća pretpostavka kao što je ona navedena u točkama 65., 66. i 80. ove presude može proizlaziti iz odredaba uredbi br. 1/2003 i 773/2004, koje posebice uređuju pravo pristupa dokumentima iz spisâ Komisije vezanih za te postupke (vidjeti, analogijom, gore navedene presude Komisija/Technische Glaswerke Ilmenau, t. 55. do 57., Komisija/Éditions Odile Jacob, t. 117. i Komisija/Agrofert Holding, t. 58.).
- 93 S obzirom na prethodno navedeno, treba ustvrditi da Komisija, u svrhu primjene izuzeća predviđenih u članku 4. stavku 2. prvoj i trećoj alineji Uredbe br. 1049/2001, ima pravo pretpostaviti da otkrivanje tih dokumenata u načelu ugrožava zaštitu komercijalnih interesa poduzetnika uključenih u jedan takav postupak kao i zaštitu svrhe istraga u svezi s njim, bez provođenja konkretnog i pojedinačnog ispitivanja svakog od dokumenata iz spisa vezanog za postupak primjene članka 81. UEZ-a (vidjeti, analogijom, gore navedene presude Komisija/Technische Glaswerke Ilmenau, t. 61.; Komisija/Éditions Odile Jacob, t. 123.; Komisija/Agrofert Holding, t. 64. kao i LPN i Finska/Komisija, t. 64.).
- 94 Iz toga slijedi da u ovom slučaju, nakon što je u točkama 59. do 61. pobijane presude ispravno ustvrdio da se uredbama br. 1/2003 i 773/2004 pravo pristupa dokumentima iz spisa postupka primjene članka 81. UEZ-a podvrgava restriktivnim uvjetima i da se njima ne predviđa pravo pristupa spisu u korist trećih, osim podnositelja prigovora, Opći sud je povrijedio pravo zaključivši u točkama 61., 62., 142. i 149. navedene presude da Komisija ne može pretpostaviti da je niz dokumenata o kojima je riječ obuhvaćen izuzećima predviđenima u članku 4. stavku 2. prvoj i trećoj alineji Uredbe br. 1049/2001.
- 95 Suprotno onome što je Opći sud presudio u točki 61. pobijane presude, u tom smislu nije relevantno da ograničenja prava na pristup predviđena uredbama br. 1/2003 i 773/2004 sama po sebi zahtijevaju ocjenu za svaki pojedinačni slučaj. S druge strane, kao što je Sud već presudio, od odlučujuće je važnosti to da se tim uredbama predviđaju stroga pravila u svezi s postupanjem s podacima dobivenima ili utvrđenima u okviru postupka primjene članka 81. UEZ-a (gore navedene presude Komisija/Éditions Odile Jacob, t. 118. i Komisija/Agrofert Holding, t. 59.).
- 96 U svakom slučaju potrebno je ustvrditi da kad se radi o zahtjevu za pristup dokumentima koji je podnio treći, koji nije podnositelj prigovora kao u ovom slučaju, navedene uredbe ne predviđaju nikakvo pravo pristupa, tako da je ocjena za svaki pojedinačni slučaj svakako isključena.

- 97 Protivno onome što je istaknuo EnBW, u tom smislu također nije relevantno da su određeni dokumenti bili dobrovoljno dostavljeni Komisiji od strane predmetnih stranaka radi dobivanja imuniteta ili sniženja iznosa izrečenih novčanih kazni jer je nesporno da je pristup tim dokumentima, bilo da je njihova dostava Komisiji bila prisilna ili dobrovoljna, u svakom slučaju strogo uređen uredbama br. 1/2003 i 773/2004.
- 98 Pod tim okolnostima, utvrdivši u točki 118. pobijane presude da su sudski postupci protiv odluke PIP bili u tijeku na dan donošenja sporne odluke, Opći sud je povrijedio pravo presudivši u točki 122. te presude da otkrivanje zatraženih dokumenata ne može ugroziti zaštitu svrhe istraga u svezi s postupkom primjene članka 81. UEZ-a o kojemu je riječ.
- 99 Suprotno onome što je Opći sud presudio u točki 119. pobijane presude, postupak primjene članka 81. UEZ-a ne može se smatrati dovršenim donošenjem konačne odluke Komisije, a da se ne uzme u obzir njezino možebitno naknadno poništenje od strane sudova Unije. Na temelju članka 233. UEZ-a poništenje jedne takve odluke Komisiju može navesti da nastavi svoje aktivnosti radi donošenja, prema potrebi, nove odluke u svezi s primjenom članka 81. UEZ-a, o čemu se radilo u ovom slučaju, u pogledu dvaju predmetnih stranaka, kako je Komisija navela na raspravi, i tako navede tu instituciju da ponovno iskoristi dokaze iz spisa u svezi s poništenom odlukom ili da dopuni taj spis drugim podacima u izvršavanju nadležnosti koje su joj dodijeljene Uredbom br. 1/2003. Stoga se istražne aktivnosti u svezi s postupkom primjene članka 81. UEZ-a mogu smatrati dovršenima samo kada je odluka Komisije donesena u okviru tog postupka postala konačna.
- Mogućnost obaranja opće pretpostavke o odbijanju pristupa predmetnim dokumentima
- 100 Ipak, treba naglasiti da gore spomenuta opća pretpostavka ne isključuje mogućnost dokazivanja da konkretni dokument, čije se otkrivanje zahtijeva, nije obuhvaćen tom pretpostavkom ili da postoji prevladavajući javni interes koji opravdava otkrivanje tog dokumenta na temelju članka 4. stavka 2. Uredbe br. 1049/2001 (gore navedene presude Komisija/Technische Glaswerke Ilmenau, t. 62.; Komisija/Éditions Odile Jacob, t. 126.; Komisija/Agrofert Holding, t. 68. kao i LPN i Finska/Komisija, t. 66.).
- 101 S druge strane, zahtjev za utvrđivanje primjenjuje li se zaista opća pretpostavka o kojoj je riječ ne može se tumačiti na način da Komisija mora pojedinačno ispitati sve dokumente zatražene u tom slučaju. Takav bi zahtjev tu opću pretpostavku lišio njezinoga korisnog učinka, to jest, da omogući Komisiji da na cjeloviti zahtjev za pristup odgovori na jednako cjelovit način (gore navedena presuda LPN i Finska/Komisija, t. 68.).
- 102 U ovom slučaju pobijanom se presudom ne pružaju nikakvi dokazi za obaranje navedene pretpostavke.
- 103 Iz te presude, posebno iz njezine točke 1., implicitno slijedi da je EnBW u trenutku podnošenja svojeg zahtjeva za pristup dokumentima o kojima je riječ namjeravao zahtijevati naknadu štete koju je navodno pretrpio zbog zabranjenog sporazuma koji je bio predmet odluke PIP.
- 104 Kako je Opći sud ispravno ustvrdio u točki 128. pobijane presude, svatko ima pravo zahtijevati naknadu štete koja mu je nanesena povredom članka 81. UEZ-a. Takvo pravo doista osnažuje operativni karakter pravila Unije o tržišnom natjecanju, doprinoseći tako održanju učinkovitog tržišnog natjecanja u Uniji (vidjeti, u tom smislu, presude od 20. rujna 2001., Courage i Crehan, C-453/99, Zb., str. I-6297., t. 26. i 27.; od 13. srpnja 2006., Manfredi i dr., C-295/04 do C-298/04, Zb., str. I-6619., t. 91.; od 14. lipnja 2011., Pfeleiderer, C-360/09, Zb., str. I-5161., t. 28. kao i od 6. lipnja 2013., Donau Chemie i dr., C-536/11, t. 23.).

- 105 Ipak, takva općenita razmatranja ne mogu kao takva imati prednost pred razlozima kojima se opravdava odbijanje otkrivanja dokumenata o kojima je riječ (vidjeti, u tom smislu, gore navedenu presudu Švedska i dr./API i Komisija, t. 158.).
- 106 Doista, radi osiguravanja učinkovite zaštite prava na naknadu štete koje uživa tražitelj nije potrebno svaki dokument iz postupka primjene članka 81. UEZ-a dostaviti tom tražitelju zato što potonji namjerava podnijeti tužbu za naknadu štete s obzirom na to da je malo vjerojatno da se tužba za naknadu štete mora temeljiti na svim dokazima koji se nalaze u spisu koji se odnosi na taj postupak (vidjeti, u tom smislu, gore navedenu presudu Donau Chemie i dr., t. 33.).
- 107 Stoga svatko tko želi dobiti naknadu štete pretrpljene zbog povrede članka 81. UEZ-a mora dokazati potrebu koju ima za pristupom bilo kojem dokumentu iz spisa Komisije kako bi potonja mogla, u svakom pojedinačnom slučaju, odvagnuti interese koji opravdavaju otkrivanje takvih dokumenata i njihovu zaštitu, uzimajući u obzir sve relevantne čimbenike u predmetu (vidjeti, analogijom, gore navedene presude Komisija/Bavarian Lager, t. 77. i 78. kao i Donau Chemie i dr., t. 30. i 34.).
- 108 U nepostojanju takve potrebe interes za dobivanje naknade štete pretrpljene zbog povrede članka 81. UEZ-a ne može predstavljati prevladavajući javni interes u smislu članka 4. stavka 2. Uredbe br. 1049/2001 (u tom smislu vidjeti gore navedenu presudu Komisija/Agrofert Holding, t. 86.).
- 109 Iz prethodnih razmatranja proizlazi da je u pobijanoj presudi, posebno u njezinim točkama 56. do 63., 118. do 122. kao i 172. i 174., pogrešno primijenjeno pravo time što je Opći sud ustvrdio, u nedostatku dokaza kojima bi se mogla oboriti pretpostavka iz točaka 92. i 93. ove presude, da je Komisija bila dužna provesti konkretno i pojedinačno ispitivanje svakog dokumenta iz spisa o kojemu je riječ, koji se odnosi na postupak primjene članka 81. UEZ-a koji nije bio dovršen, kako bi utvrdila bi li se njegovim otkrivanjem mogla ugroziti zaštita komercijalnih interesa i svrhe istraga, uzimajući u obzir njegov specifični sadržaj, u smislu članka 4. stavka 2. prve i treće alineje Uredbe br. 1049/2001.
- Izuzeće od prava na pristup dokumentima predviđeno člankom 4. stavkom 3. drugim podstavkom Uredbe br. 1049/2001
- 110 Na prvom mjestu, što se tiče dokumenata iz kategorije 5a spisa postupka primjene članka 81. UEZ-a o kojem je riječ, treba podsjetiti na to da je u točkama 151. do 170. i 175. pobijane presude Opći sud presudio da Komisija nije mogla utvrditi da bi pristup tim dokumentima mogao ozbiljno ugroziti njezin proces odlučivanja u smislu članka 4. stavka 3. drugog podstavka Uredbe br. 1049/2001.
- 111 S jedne strane, Opći sud je, iako utvrdivši, u točki 160. ove presude, da je vjerojatno, s obzirom na objašnjenja koja mu je pružila Komisija, da brojni dokumenti iz ove kategorije u smislu ove odredbe sadržavaju mišljenja, u točkama 159. i 161. navedene presude zaključio da Komisija u spornoj odluci nije pružila dovoljno dokaza da svi ovi dokumenti sadržavaju takva mišljenja.
- 112 S druge strane, Opći sud je u točki 162. pobijane presude naglasio da je Komisija trebala dokazati da bi pristup tim dokumentima mogao specifično i stvarno ugroziti njezin proces odlučivanja. Međutim Opći sud je u točki 166. te presude ustvrdio da se Komisija u tom smislu ograničila na općenito i apstraktno obrazlaganje, bez uzimanja u obzir sadržaja spomenutih dokumenata, da bi pristup potonjima mogao ozbiljno ugroziti njezin proces odlučivanja.
- 113 Kako je već utvrđeno u točki 70. ove presude, u ovom predmetu nesporno je da su pred Općim sudom bili u tijeku sudski postupci za poništenje odluke PIP kako u trenutku podnošenja zahtjeva za pristup dokumentima o kojima je riječ tako i u trenutku donošenja sporne odluke.

- 114 Kako je već istaknuto u točki 99. ove presude, u tim okolnostima, kada bi Komisija morala ponovno pokrenuti svoje aktivnosti radi eventualnog donošenja nove odluke u svezi s primjenom članka 81. UEZ-a, ovisno o ishodu tih sudskih postupaka, treba prihvatiti postojanje opće pretpostavke prema kojoj bi obveza navedene institucije da tijekom tih postupaka otkrije mišljenja u smislu članka 4. stavka 3. drugog podstavka Uredbe br. 1049/2001 mogla ozbiljno ugroziti proces odlučivanja te institucije (u tom smislu vidjeti gore navedenu presudu Komisija/Éditions Odile Jacob, t. 130.).
- 115 Posljedično, utvrdivši da je „vjerojatno“ da brojni dokumenti spisa o kojemu je riječ ulaze u kategoriju 5 a, s obzirom na objašnjenja koja mu je pružila Komisija, Opći sud ne može, a da se ne povrijedi pravo, Komisiji prigovoriti da nije dokazala na koji bi se konkretan način na takve dokumente moglo primjenjivati izuzeće predviđeno člankom 4. stavkom 3. drugim podstavkom Uredbe br. 1049/2001.
- 116 Zbog iste opće pretpostavke iz točke 114. ove presude, od Komisije se ne može zahtijevati da u svojoj odluci dokaže da svaki predmetni dokument predstavlja mišljenje u smislu te odredbe. Budući da je u ovom predmetu pred Općim sudom objasnila zbog čega su dokumenti o kojima je riječ takve naravi i s obzirom na to da je sam Opći sud utvrdio da je vjerojatno da je veći broj njih takve prirode, Opći sud je iz toga trebao izvesti zaključak da su ti dokumenti obuhvaćeni spomenutom općom pretpostavkom, tako da je Komisija bila oslobođena obveze konkretnog i pojedinačnog dokazivanja da bi pristup njima mogao ozbiljno ugroziti njezin proces odlučivanja.
- 117 Ipak, treba podsjetiti na to da, u skladu sa sudskom praksom navedenom u točki 100. ove presude, gore spomenuta opća pretpostavka ne isključuje mogućnost dokazivanja da konkretni dokument, čije se otkrivanje zahtijeva, nije obuhvaćen tom pretpostavkom ili da postoji prevladavajući javni interes kojim se opravdava otkrivanje tog dokumenta na temelju članka 4. stavka 3. Uredbe br. 1049/2001.
- 118 Ipak, treba ustvrditi da se pobijanom presudom ne pružaju nikakvi dokazi za obaranje te pretpostavke.
- 119 Iz prethodnih razmatranja proizlazi da je Opći sud u točkama 159. do 166. pobijane presude povrijedio pravo ustvrdivši da je Komisija, u nedostatku dokaza kojim bi se mogla oboriti navedena pretpostavka, bila dužna provesti konkretno i pojedinačno ispitivanje svakog dokumenta iz kategorije 5a spisa o kojemu je riječ, u svezi s postupkom primjene članka 81. UEZ-a koji nije bio dovršen, kako bi utvrdila bi li njegovo otkrivanje moglo ugroziti zaštitu mišljenja, u smislu članka 4. stavka 3. drugog podstavka Uredbe br. 1049/2001, uzimajući u obzir njegov specifični sadržaj.
- 120 Kao drugo, kada je riječ o dokumentima iz kategorije 5b, treba podsjetiti na to da je Opći sud u točkama 32. do 37. i 171. pobijane presude odlučio da je Komisija počinila očitu pogrešku u ocjeni ustvrdivši da ti dokumenti nisu bili obuhvaćeni zahtjevom za pristup dokumentima koji je podnio EnBW. Iz toga je Opći sud izvukao zaključak da spornu odluku treba poništiti u dijelu u kojemu se njome EnBW-u odbio pristup dokumentima iz te kategorije.
- 121 U tom pogledu, treba ustvrditi da je Opći sud mogao zakonito utvrditi da je Komisija u tom smislu počinila očitu pogrešku u ocjeni kad je u okviru svoje slobodne ocjene činjenica, koja nije bila osporena ovom žalbom, da je Komisija pogrešno ustvrdila da dokumenti iz kategorije 5b spisa o kojemu je riječ nisu bili obuhvaćeni tim zahtjevom za pristup.
- 122 Ipak, suprotno onome što je Opći sud presudio u točkama 37. i 171. pobijane presude, on iz toga nije mogao izvući zaključak da je spornom odlukom Komisija odbila pristup tim dokumentima. Nakon što je ustvrdio da su spomenuti dokumenti bili obuhvaćeni navedenim zahtjevom za pristup, iz toga je samo mogao zaključiti da tu odluku treba poništiti u dijelu u kojemu je njome Komisija propustila odlučiti o tom dijelu zahtjeva.

- 123 Iz tih razmatranja proizlazi da je Opći sud u točkama 37. i 171. pobijane presude povrijedio pravo zaključivši da spornu odluku treba poništiti u dijelu u kojemu je njome Komisija odbila pristup dokumentima iz kategorije 5b spisa o kojemu je riječ.
- 124 S obzirom na sve prethodno navedeno, ovu žalbu treba prihvatiti i stoga u cijelosti ukinuti pobijanu presudu.

O tužbi pred Općim sudom

- 125 U skladu s člankom 61. stavkom 1. drugom rečenicom Statuta Suda Europske unije, Sud, u slučaju ukidanja pobijane presude, može konačno odlučiti o sporu ako stanje postupka to dopušta. Sud drži da je navedeno primjenjivo u ovom predmetu.
- 126 U prilog svojoj tužbi EnBW je istaknuo četiri tužbena razloga koji se temelje, kao prvo, na povredi članka 4. stavka 2. prve i treće alineje Uredbe br. 1049/2001 i članka 4. stavka 3. drugog podstavka te uredbe, koji se odnose na zaštitu komercijalnih interesa, svrhe istrage i mišljenja za internu uporabu, kao drugo, na povredi članka 4. stavka 2. posljednjeg dijela rečenice navedene uredbe koji se odnosi na postojanje prevladavajućeg javnog interesa kojim se opravdava otkrivanje spomenutih dokumenata, kao treće, na povredi članka 4. stavka 6. te uredbe, koji se odnosi na djelomični pristup dokumentima i, kao četvrto, na očitoj pogrešci u ocjeni u svezi s opsegom zahtjeva za pristup dokumentima. Nadalje, Kraljevina Švedska je istaknula tužbeni razlog koji se temelji na nepostojanju konkretnog i pojedinačnog ispitivanja dokumenata o kojima je riječ.
- 127 Kad je riječ o posljednjem tužbenom razlogu kao i o prvom i drugom tužbenom razlogu, iz točaka 60. do 124. ove presude slijedi da je, u ovom slučaju, Komisija mogla odbiti pristup svim dokumentima iz spisa u svezi s postupkom primjene članka 81. UEZ-a o kojem je riječ bez prethodnog provođenja konkretnog i pojedinačnog ispitivanja tih dokumenata, na temelju članka 4. stavka 2. prve i treće alineje Uredbe br. 1049/2001 kao i članka 4. stavka 3. drugog podstavka te uredbe.
- 128 U nedostatku dokaza koji slijede iz tužbe kojima bi se mogle oboriti opće pretpostavke spomenute u točkama 92. 93. i 114. ove presude, EnBW ne može tvrditi da je Komisija trebala provesti konkretno i pojedinačno ispitivanje spornih dokumenata.
- 129 S jedne strane, u svojoj tužbi podnesenoj Općem sudu EnBW uopće nije pokušao dokazati da određeni pojedinačni dokumenti, čije je otkrivanje bilo zatraženo, nisu bili obuhvaćeni tom pretpostavkom nego se u bitnome ograničio na prigovaranje Komisiji zato što je na osnovi općih i apstraktnih razmatranja i pretpostavki odbila pristup nizu dokumenata iz njezina spisa te je tvrdio da je, zbog toga što se Uredbom br. 1049/2001 želi dodijeliti najširi mogući učinak pravu pristupa javnosti dokumentima koje drže institucije, Komisija bila dužna omogućiti mu taj pristup ili barem dokazati na koji su konkretno način određeni pojedinačni dokumenti obuhvaćeni izuzećima predviđenima člankom 4. stavcima 2. i 3. te uredbe.
- 130 S druge strane, EnBW također nije dokazao postojanje prevladavajućeg javnog interesa kojim se opravdava otkrivanje tih dokumenata na temelju članka 4. stavaka 2. i 3. Uredbe br. 1049/2001.
- 131 Doista, EnBW je istaknuo svoju namjeru podnošenja tužbe pred nacionalnim sudovima s ciljem popravljivanja štete koju je navodno pretrpio zbog zabranjenog sporazuma koji je bio predmet postupka primjene članka 81. UEZ-a, koji je doveo do donošenja odluke PIP.
- 132 Ipak, EnBW uopće nije dokazao na koji je način pristup svim tim dokumentima u svezi s postupkom o kojemu je riječ bio potreban u tu svrhu, tako da bi prevladavajući javni interes opravdavao njihovo otkrivanje na temelju članka 4. stavaka 2. i 3. Uredbe br. 1049/2001. EnBW je samo naveo da „potpuno ovisi“ o pristupu dokumentima iz spisa o kojemu je riječ, a da nije dokazao da bi mu

pristup tim dokumentima omogućio raspolaganje potrebnim dokazima na kojima bi utemeljio svoj zahtjev za naknadu štete s obzirom na to da nije raspolagao ni s kojom drugom mogućnošću da pribavi te dokaze (u tom smislu vidjeti gore navedenu presudu Donau Chemie i dr., t. 32. i 44.).

- 133 Stoga kao neosnovane treba odbiti prva dva tužbena razloga koje je istaknuo EnBW kao i razlog koji je istaknula Kraljevina Švedska.
- 134 Kad je riječ o trećem tužbenom razlogu koji je istaknuo/ EnBW, treba istaknuti da opće pretpostavke iz točaka 92., 93. i 114. ove presude podrazumijevaju da dokumenti koji su njima obuhvaćeni ne podliježu obvezi potpunog ili djelomičnog otkrivanja njihovog sadržaja (vidjeti gore navedenu presudu Komisija/Éditions Odile Jacob, t. 133.).
- 135 Iz toga slijedi da je Komisija u spornoj odluci ispravno obrazložila svoje odbijanje da EnBW-u odobri djelomični pristup spisu činjenicom da su svi dokumenti koji se u njemu nalaze u potpunosti obuhvaćeni izuzećima iz Uredbe br. 1049/2001.
- 136 Stoga treći tužbeni razlog treba odbiti kao neosnovan.
- 137 Kad je riječ o četvrtom tužbenom razlogu koji je istaknuo EnBW, iz točaka 120. do 122. ove presude slijedi da taj tužbeni razlog treba prihvatiti i da, posljedično, spornu odluku treba poništiti u dijelu u kojemu je njome Komisija propustila odlučiti o zahtjevu EnBW-a za pristup dokumentima iz kategorije 5b spisa.
- 138 Kao što slijedi i iz točaka 127. do 136. ove presude, tužbu koju je EnBW podnio Općem sudu treba odbiti u preostalom dijelu.

Troškovi

- 139 Na temelju članka 184. stavka 2. Poslovnika Suda, kad je žalba osnovana i Sud sâm konačno odluči o sporu, Sud odlučuje o troškovima. Članak 138. tog poslovnika, primjenjiv na žalbeni postupak na temelju njegovog članka 184. stavka 1., u stavku 3. određuje da ako stranke djelomično uspiju u svojim zahtjevima, svaka stranka snosi vlastite troškove. Međutim, ako se to čini opravdanim u danim okolnostima, Sud može odlučiti da, osim vlastitih troškova, jedna stranka snosi i dio troškova druge stranke.
- 140 Članak 140. stavak 1. Poslovnika predviđa da države članice koje su intervenirale u postupak snose vlastite troškove. Na temelju stavka 3. tog članka Sud može odlučiti da intervenijent koji nije jedan od nabrojanih u prethodnim stavicama snosi vlastite troškove.
- 141 S obzirom na to da je žalba Komisije prihvaćena i da je tužba EnBW-a podnesena Općem sudu djelomično prihvaćena, treba odlučiti da svaka stranka snosi vlastite troškove kako prvostupanjskog postupka tako i povodom ove žalbe.
- 142 Kraljevina Švedska, Siemens i ABB snose vlastite troškove.

Slijedom navedenoga, Sud (treće vijeće) proglašava i presuđuje:

- 1. Presuda Općeg suda Europske unije od 22. svibnja 2012. EnBW Energie Baden-Württemberg/Komisija (T-344/08) se ukida.**

2. **Odluka Komisije SG. E.3/MV/psi D (2008) 4931 od 16. lipnja 2008., kojom se odbija zahtjev EnBW Energie Baden-Württemberg AG-a za pristup spisu postupka COMP/F/38.899 – Plinom izolirana sklopna postrojenja, poništava se u dijelu u kojem je njome Europska komisija propustila odlučiti o zahtjevu EnBW Energie Baden-Württemberg AG-a za pristup dokumentima spisa kategorije 5b.**
3. **Tužba koju je EnBW Energie Baden-Württemberg AG podnio Općem sudu u predmetu T-344/08 odbija se u preostalom dijelu.**
4. **Europska komisija i EnBW Energie Baden-Württemberg AG snose vlastite troškove.**
5. **Kraljevina Švedska, Siemens AG i ABB Ltd snose vlastite troškove.**

Potpisi